

Het begin van Afgoderij

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/beginning-of-idolatry.php>, 23-4-2025

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Romeinen 1:21-28

“²¹ Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verduasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is **verduisterd**. ²² Terwijl zij zich uitga-
ven voor wijzen, zijn zij **dwaas** geworden, ²³ en hebben zij de **heerlijkheid** van de **onvergankelijke**
God vervangen **door een beeld** dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en
kruipende dieren. ²⁴ ... ²⁵ Zij hebben de **waarheid** van God vervangen door de **leugen**, en het schep-
sel vereerd en gediend boven de Schepper, Die **te prijzen is tot in eeuwigheid**. Amen”.

²⁶ Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben
de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. ²⁷ En evenzo hebben ook de mannen de
natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen
schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf. ²⁸ En
omdat het hun niet goeddacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk den-
ken, om dingen te doen die niet passen”.

Dit beschrijft het begin van afgoderij. Uit Openbaring 17 blijkt dat het begon in Babel, in die zin dat
Babylon “de moeder van de hoeren¹ en van de gruwelen van de aarde” wordt genoemd (Openbaring
17:5). “Gruwelen” verwijst naar afgoderij en “moeder” duidt op het begin. We leren veel belang-
rijke lessen over afgoderij uit bovenstaande fundamentele passage in Romeinen 1:

(1) Afgoderij is een opzettelijke afwijzing van de ware God. De passage begint met de mens die
God kent, maar weigert Hem als God te eren (Romeinen 1:21), en hij verandert vervolgens de ware
God in een beeld (Romeinen 1:23, 25). God wordt beschreven met vier termen: God heeft “**heer-
lijkheid**” (Romeinen 1:23), verwijzend in deze context naar Gods glorieuze karakter: Zijn eeuwig-
heid, alwetendheid, almacht, heiligheid, gerechtigheid, liefde, barmhartigheid, enz. God is “**onver-
gankelijk**” (Romeinen 1:23). Dit is *áphthartos*, niet vatbaar voor corruptie of verval, onveranderlijk.
Niets aan God kan verdorven of vervallen of vervuild of verzwakt of vernietigd worden. Alles aan
God is perfect en niets aan Hem zal ooit veranderen. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor eeu-
wig (Hebreeën 13:8). Gods Woord is ook onvergankelijk (1 Petrus 1:23). God is “**waarheid**” (Ro-
meinen 1:25). God is waarheid in elk aspect van Zijn wezen. Bij God is er geen dwaling, geen leu-
gen. Elk woord en elke belofte van Hem is waar. God is “**te prijzen is tot in eeuwigheid**” (Romei-
nen 1:25. KJV: “gezegend”). God is te prijzen en God zal voor eeuwig te prijzen zijn. “Prijzen” is
eulogetos, wat goed spreken over, lofprijzing betekent. “**Tot in eeuwigheid**” is *tous aionas*, letter-
lijk door de eeuwen heen. Naarmate de eeuwen elkaar eindeloos opvolgen, zal God door Zijn
schepping worden geprezen. “Geloofd zij voor eeuwig Zijn heerlijke Naam” (Psalm 72:19). Zie ook
Romeinen 9:5; 2 Korintheërs 11:31; Efeziërs 5:21; 1 Titus 1:17; Openbaring 5:12-13.

(2) Afgoderij is een product van geestelijke duisternis (Romeinen 1:21). Het kwam voort uit een
verduisterd hart. Er is geen licht in afgoderij.

¹ SV Kantt.17: “Of de moeder der hoer, dat is der afgoderijen en bijgelovigheden, gelijk tevoren op Openb. 17:1 aange-
tekend is”. Openbaring 17:1-2: “En een van de zeven engelen ... zei tegen mij: Kom, ik zal u het oordeel over de grote
hoer laten zien, die aan vele wateren zit. 2 Met haar hebben de koningen van de aarde hoererij bedreven, en de bewoners
van de aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij” – de afgodische kerk hoereert met de politieke lei-
ders en de aardbewoners. “Wateren” betekent de goddeloze volken, naties – Jesaja 57:20.

(3) Afgoderij is dwaas (“zij werden dwazen”, Romeinen 1:22). Dit is het Griekse *moraino*, “dof maken, iets zijn smaak of het doel waarvoor het bestaat verliezen” (*Complete Word Study Dictionary*). Het wordt gebruikt voor zout dat zijn smaak heeft verloren (Mattheüs 5:13). Afgoderij is de mens die dom wordt in zijn denken. Er is geen wijsheid in afgoderij. De dwaasheid ervan wordt beschreven in Jesaja 44:9-20. De Grieken stonden in de oudheid bekend om hun wijsheid, maar in werkelijkheid was de Griekse filosofie dwaasheid omdat ze was gecorrumpeerd door afgoderij en mythologie. Hun wiskundige formules waren juist, maar hun filosofie was dwaas.

(4) Afgoderij is de aanbidding van beelden (“*door een beeld*”, Romeinen 1:23). Dit is een zonde tegen het tweede gebod:

“U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. ⁵ U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, ⁶ maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen” (Exodus 20:4-6).

Er is geen beeld dat de oneindige God kan vertegenwoordigen, en God verbiedt de poging om zo’n beeld te maken. Dit veroorzaakt de beeldenverering van het Rooms-katholicisme² en de Grieks-orthodoxie. Toen een vriend, een voormalige hindoe, een bekeerling tot Christus, de Heilig Grafkerk in Jeruzalem bezocht, die wordt beheerd door katholieken en orthodoxen, en de beelden en de iconen en de wierook en de ijver van de pelgrims zag om de “heilige plaatsen” aan te raken, merkte hij op: “Dit is net als het hindoeïsme!” Romeinen 1:23 benadrukt door de herhaling van het voegwoord “en” (polysyndeton) dat de mens allerlei beelden heeft gemaakt – “een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren”. En de afbeeldingen zijn gerangschikt in volgorde van belangrijkheid, beginnend met de mens en eindigend met kruipende dieren. Er komt geen einde aan de diepte van de dwaasheid van de mens wanneer hij van God weggaat. De Egyptenaren aanbaden al deze dingen. Ze aanbaden de farao, de stier (Apis), de slang (Wadjet), de valk (Horus), de ibis (Thoth) en de mestkever (Khepri).

(5) Afgoderij is een leugen (Romeinen 1:25). Het wordt in de profeten meerdere keren een leugen genoemd. “Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem op een dwaalspoor gebracht, zodat hij zijn ziel niet redden kan en niet kan zeggen: Is er geen bedrog in mijn rechterhand?” (Jesaja 44:20). Afgoden zijn “nietig” (Jona 2:8). Zie ook Jeremia 10:14³; 13:25; 16:19; Amos 2:4; Habakuk 2:18.

(6) Afgoderij is het aanbidden en dienen van het schepsel meer dan de Schepper (Romeinen 1:25). Dit is de essentie van afgoderij. Het is om je genegenheid meer te richten op de dingen van deze wereld dan op God.

De dingen van de schepping op enigerlei wijze boven God stellen is afgoderij. God heeft de schepping gemaakt om te genieten, maar niet om boven de Schepper gesteld te worden, niet om van te genieten door verwaarlozing van de Schepper. Zelfs een ware gelovige kan in deze zin een afgodendienaar zijn. “Lieve kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden” (1 Johannes 5:21).

In die zin is de moderne westerse samenleving, hoewel sterk ook beïnvloed door de “joods-christelijke” openbaring, gevuld met afgoderij. “Het artikel over ‘Afgoderij’ in de *Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible* somt enkele van de bekendere goden van het Mesopotamische pantheon op: Ishtar, godin van de liefde; Nabu, de beschermheer van wetenschap en studie; Nergal, de god van oorlog en jacht. Vandaag zitten we in Ishtar Cinema, studeren aan de Nabu University en

² Zie <http://www.verhoevenmarc.be/beelden.htm>

³ “Ieder mens is dom geworden, zonder kennis, elke edelsmid is beschaamd over zijn beeld. Zijn gegoten beeld is immers bedrog: er zit in hen geen adem” (Jeremia 10:14).

schreeuwen we onze hoofden eraf in Nergal's Stadium – moderne plaatsen en houdingen van aanbidding" (*The Preacher's Commentary*).

Afgoderij is nauw verbonden met immoraliteit (Romeinen 1:26-28; zie bovenaan). Dit is duidelijk door de geschiedenis heen.

Afgoderij wordt geassocieerd met drank, drugs, ontucht, homoseksualiteit, tempelprostitutie, orgieën en losbandigheid.

Alexander Hislop zei dat de afgodenaanbidders onder de macht van bedwelmende stoffen kwamen "totdat hun verstand was vervaagd en hun hartstochten waren opgewekt" (*The Two Babylons*).

Veel van de goden en godinnen, zoals Bacchus, Eros, Pan en Aphrodite (Venus), waren aan zulke dingen toegewijd.

Godinaanbidding was "de vergoddelijking van de seksuele passie; heilige prostitutie in verband met haar heiligdommen was een universeel gebruik onder de vrouwen van Babylon" (*Halley's Bible Handbook*). We zien dit in de geschiedenis van Israël. "En ze stonden de volgende dag vroeg op ... Het volk ging daarna zitten om te eten en te drinken; vervolgens stonden zij op om uitbundig feest te vieren ... dansen... het volk was losgeslagen [KJV: "naked"]" (Exodus 32:6, 19, 25). "Israël verbleef in Sittim, en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab" (Numeri 25:1-3).

De Romeinse keizer Hadrianus woonde schandelijk samen met een jonge mannelijke partner genaamd Antonius, en tijdens zijn uitgebreide reizen woonde hij afgodische orgieën bij, zoals het festival van Erotidia in Boeotië in Griekenland. Opgedragen aan de god Eros, zoon van Aphrodite, vierde dit elke vorm van morele perversie.

Zie ook:

- o 25 Bijbelverzen tegen Afgoderij": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/afgoderij-bijbel.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm